

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 14 0 У 005261 22 Увп
Бања Лука, 11.4.2024. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу судија, Смиљане Мрше предсједника вијећа, те Страхиње Турковића и Татјане Ступар чланова вијећа, уз учешће Жељке Вујановић као записничара, у управном спору по тужби Д.Б. са П. (у даљем тексту тужилац), против рјешења број ... од 17.01.2022. године, туженог Министарства..., Одјељења за управно-надзорне послове П., у предмету остваривања права на мјесечни борачки додатак, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 У 005261 22 У од 21.3.2022. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 11.4.2024. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против уводно означеног акта туженог, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против закључка Одјељења за општу управу, Општинске управе општине П. број ... од 02.12.2021. године, а тим закључком је одбачен захтјев тужиоца за признавање права на мјесечни борачки додатак као недопуштен.

Одбијање тужбе образложено је прихватањем разлога из оспореног акта да је тужилац већ био одбијен са захтјевом за остваривање права на борачки додатак који поступак је правноснажно окончан рјешењем од 26.6.2018. године, којим је жалба тужиоца одбијена против првостепеног рјешења којим је тужилац одбијен са захтјевом за остваривање права на мјесечни борачки додатак. Даље, суд констатује да је наведено рјешење потврђено пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 У 003722 18 У од 27.11.2018. године, а која је потврђена пресудом Врховног суда број 14 0 У 003722 19 Увп од 15.4.2021. године, па будући да је претходно правноснажно одлучено о захтјеву тужиоца то је правилно новоподнесени захтјев одбачен као недопуштен, а из истих разлога је правилно тужени жалбу одбио као неосновану.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање пресуде (захтјев) тужилац побија њену законитост због „битне повреде правила поступка, нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и непотпуне примјене материјалног права“. Истиче да се ради о личном, промјењивом, а не стварном праву па да није било мјеста одбацивању захтјева без провођења „капацитетног“ управног поступка. Сматра да је примијењен формалистички приступ с циљем „деградирања“ бораца Војске Републике Српске јер

није с пуном пажњом приступљено рјешавању кандидованог права. Наводи да тужени и нижестепени суд своја становишта заснивају на „рециклирању“ ставова из ранијег периода у једном динамичном и промјенљивом поступку чувајући „режимски поредак“ од њених стваралаца што је неморално и правно неодрживо. Предлаже да се захтјев уважи, „побијана пресуда, оспорени акт и првостепени закључак пониште“ или да се захтјев уважи и тужиоцу призна право на борачки додатак.

Тужени је доставио списе предметне управне ствари без одговора на захтјев.

Размотривши захтјев, побијану пресуду и остале прилоге у списима предмета, на основу члану 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник Републике Српске”, број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Из података списка произлази да се тужилац 02.12.2021. године обратио првостепеном органу туженог захтјевом за признавање права на мјесечни борачки додатак па будући да је о истом раније правноснажно одлучено, то је закључком Одјељења за општу управу, Општинске управе општине П. број ... од 02.12.2021. године одбачен као недопуштен. Оспореним актом одбијена је жалба тужиоца, а побијаном пресудом је одбијена тужба из разлога који су наведени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Правилно је побијаном пресудом одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт јер је о захтјеву тужиоца раније већ одлучено правноснажним рјешењем туженог од 26.6.2018. године, а које рјешење је потврђено пресудом нижестепеног суда од 27.11.2018. године, а та пресуда је такође потврђена пресудом Врховног суда од 15.4.2021. године.

С обзиром да се ради о истој управној ствари о којој је тужени орган правноснажно одлучио, то је правилно одбачен захтјев тужиоца јер нису постојали законски услови да се о захтјеву одлучује у материјално правном смислу. Не може се о истој ствари два пута одлучивати (*ne bis in idem*), како то правилно истиче тужени у закључку о одбацивању захтјева тужиоца.

Стоји навод тужиоца да је тужени испитивао само процесне разлоге за одлучивање о захтјеву тужиоца јер је обавеза органа да претходно испита да ли су испуњени услови за одлучивање о захтјеву у процесном смислу па будући да у овом конкретном случају нису били испуњени услови за одлучивање о захтјеву тужиоца у материјалном смислу, јер је о истом захтјеву већ раније правноснажно одлучено, то је правилно захтјев одбачен као недопуштен.

Лична запажања тужиоца о томе каква су рјешења у погледу остваривања одређених права бораца, те какав је статус бораца и односи институција према борцима није предмет одлучивања у овој управној ствари. То може бити предмет активности извршних и законодавних органа власти, а улога је суда да оцијени о законитост акта који су донијели надлежни органи одлучујући о захтјеву странке.

Из наведених разлога, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан од разлога незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се отуда захтјев тужиоца, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија.

Записничар
Жељка Вујановић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић